

Zodiàc:

Capricorn, corn de l'abundància. Plenitud de Déu. Aquari, creació en la seva puresa. Peixos, encarnació. Àries, passió. Taure, la mateixa cosa.

Bessons, ¿divisió?

Cranc, desmesura, revolta de la creació, mal.

Lleó, força bruta. Verge, justícia. (Això és cert, Astrea, Dice). Balança, força bruta sotmesa a la justícia. Escorpió, amor adreçat a Déu. Sagitari, claror divina. Capricorn, plenitud de Déu. I altra vegada...

Caldria saber com és el Nadal a Egipte. I quina era l'estació de la crescuda del Nil.

Tot això és clar, tret de la relació entre el marrà i el toro.

Bessons, divisió de Déu. ¿Trinitat? El Diable apareix al mateix temps (vegeu el començament del Gènesi i l'Apocalipsi), d'on el Cranc tot seguit després. Molt sovint la Trinitat apareix com una dualitat, l'Esperit essent-hi sobreentès (Apocalipsi, Glòria).

En tot cas, veig dues successions prou clares, de Capricorn a Àries, del Cranc a la Balança.

Plenitud de Déu, Creació, Encarnació, Passió.

Mal (desmesura de la criatura), força bruta; Justícia, equilibri.

Escorpió, la criatura que va a abusar-se en Déu.

Sagitari (amor arquer), Déu que travessa amb una fletxa el cor de la seva criatura.

Després, plenitud de Déu.

Bessons —¿seria el pecat, que ha tallat en dos la criatura humana? (mite d'Aristòfanes al *Banquet*).

La història ha de començar a Taure. Sacrifici de Déu. Pecat i caiguda de la criatura. Mal. Força bruta. Justícia. Equilibri. Marxa de la criatura per a anar-se a abusar en Déu. Déu ferint d'amor la seva criatura per una fletxa al cor. Plenitud de Déu. Creació (¿nova?). Encarnació. Sacrifici de Déu. I torna a començar. El sacrifici de Déu és el començament i el final de la història.

Abril	~~~~~	Creu de Crist (en l'Eternitat)
Maig	~~~~~	Pecat
Juny	~~~~~	Mal
Juliol	~~~~~	Força bruta
Agost	~~~~~	Justícia
Setembre	~~~~~	Equilibri
Octubre	~~~~~	Aspiració a Déu
Novembre	~~~~~	Ferida d'amor enviada per Déu
Desembre	~~~~~	Plenitud de Déu
Gener	~~~~~	Nova creació
Febrer	~~~~~	Aparició de Crist en l'ànima del sant
Març	~~~~~	Nova crucifixió de Crist en la persona del sant

En tot cas, el Zodiàc era certament l'expressió simbòlica d'una litúrgia de les estacions, o fins i tot de diverses litúrgies alhora (responent a diversos graus d'iniciació).

Era relatiu a les estacions i no tenia cap relació amb les constel.lacions.

Notes del traductor:

(1)

~Els signes del zodíac, començant per l'abril i acabant pel març, ordenadament, són: Taure, Bessons, Cranc, Lleó, Verge, Balança, Escorpió, Sagitari, Capricorn, Aquari, Peixos, Àries.

(2)

~Simone Weil, entre el dia que sortí de Marsella cap al Marroc amb destinació final els Estats Units, el 17/5/1942, fins al dia que sortí dels Estats Units cap a Anglaterra, el 10/11/1942, omplí set quaderns amb tot de pensaments, esbossos d'obres, notes de lectura, citacions, bibliografies. Després, fins a la seva mort al sanatori d'Ashford (Kent), el 24/8/1943, continuà escrivint-ne en un carnet.

~**Quaderns d'Amèrica** és el resultat d'ajuntar, l'un rere l'altre, separats per un espai en blanc, els escrits dels set quaderns, ordenats, aquests quaderns, segons la numeració que duien inscrita. No hi ha cap seguretat que aquesta numeració sigui en ordre cronològic d'escriptura, ni que hi siguin els escrits de cada quadern.

~**Notes escrites a Londres** és el resultat també d'ajuntar, l'un rere l'altre, separats per un espai en blanc, els escrits del carnet.

~El **Pròleg** es trobava en un full a part col·locat entre dues pàgines d'un dels quaderns, i sense cap relació amb els escrits d'aquelles dues pàgines.

~El títol del llibre, **El coneixement sobrenatural**, és de l'editor, inspirat—diu—per la freqüència amb què aquesta expressió apareix en els pensaments de l'autora.

(3)

~Aquest escrit és un dels que conformen les **Notes escrites a Londres**.